

T. Alkotmánybíróság részére

a Fővárosi Ítéltábla útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1033 -0 / 2017
Érkezett:	2017 APR 20. <i>Kézbesítéssel</i>
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	5 db <i>lu</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alkotmányjogi panasz indítványa

Magyar Szocialista Párt

(1073 Budapest, Erzsébet körút 40-42. fszt./I-1.)
indítványozónak

Képv.: Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda

Ügyintéző: dr. Czeglédy Csaba, ügyvéd

9700 Szombathely, Kossuth L. u. 8.

Fax: 06-94/510-856

E-mail: iroda@czegledy.hu

[Signature]
Dr. Czeglédy és Társai
Ügyvédi Iroda

9700 Szombathely, Kossuth L. u. 8.

Adószám: 18149605-2-18

HU88 18400010-03547891-60100013

2.

Szemu.b.

3. FŐVÁROSI ÍTÉLTÁBLA	
ÜGYSZÁM KEZELŐIROTÁJON	<i>lu</i>
ÉRKEZETT	2017 APR 20.
PÉLDÁNY	1
MELLÉKLET	5
ÜGYSZÁM UTÓIRATON	17 Pk. 50005 / 2017

a Fővárosi Ítéltábla

17.Pk.50.005/2017/2. számú végzésével

szemben.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Magyar Szocialista Párt** (székhely: 1073 Budapest, Erzsébet körút 40-42. fszt./I-1., nyilvántartási száma: 01-02-0000564, képviseli: Molnár Gyula elnök a 2. szám alatt csatolt nyilvántartási kivonat és a 3. szám alatt csatolt aláírási címpéldány alapján) **indítványozó** – kívül jelzett és 1. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján - a **Fővárosi Ítéltábla 17.Pk.50.005/2017/2. számú végzésével szemben** az Abtv. 27. § és a Ve. 233. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 17.Pk.50.005/2017/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel az sérti Indítványozónak az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánítás szabadságához való jogát.

1.

Megsemmisíteni kért bírói döntés: a Fővárosi Ítéltábla 17.Pk.50.005/2017/2. számú végzése.

Kézbesítése 2017. április 18. napon elektronikus úton, e-mailben történt.

Ezzel egy időben a végzés közlésre került a Fővárosi Választási Bizottság honlapján: <http://budapest.hu/valasztas/Lapok/Fovarosi-Valasztasi-Bizottsag.aspx>

Az érintettség vonatkozásában tisztelettel előadom, hogy az Indítványozó az ügyben érintett jogi személy, ugyanis ezen alkotmányjogi panasz indítvánnyal támadott bírói döntés helybenhagyta a Fővárosi Választási Bizottság 18/2017. (IV.11.) FVB számú határozatát, amely helybenhagyta a Budapest Főváros XIV. Kerületi Helyi Választási Bizottság 33/2017. (IV.7.) számú elsőfokú határozatát, amely Indítványozó vonatkozásában jogsértést állapított meg. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a értelmében Indítványozó egyedi ügyben érintett szervezet, amelynek az alaptörvény-ellenes bírói döntés következtében alapjoga sérült.

Indítványozó rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 232. § (5) bekezdése alapján a bíróság határozata ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

2.

A ténymegállapítás fogalmát olyan kiterjesztően értelmezte a Fővárosi Ítéltábla, ami nincs összhangban az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert véleményszabadságból fakadó követelményekkel. A Fővárosi Ítéltábla egy közéleti vita során, választási kampányban közölt, képviselőjelöltet (leendő közhatalmat gyakorlót) illető indítványozói kritikát, a szervezet helyi tagjainak személyes meggyőződését és egyben közvélekedést is tartalmazó közlése vonatkozásában jogsértést állapított meg, amely sérti Indítványozó Alaptörvényben garantált szabad véleménynyilvánításhoz fűződő jogát.

Álláspontom szerint az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági döntésnek a véleménynyilvánítás szabadságát szűkítően értelmező tartalma felveti a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét, ebből következően kérem az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panaszom befogadását.

3. Tényállás és pertörténet

Dr. Somodi Zoltán a Budapest Főváros XIV. kerület 3. az egyéni választókerület Fidesz- Magyar Polgári Szövetség – Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjelöltje. 2017. április 04. napán terjesztett elő választási kifogást a Budapest Főváros XIV. Kerületi Helyi Választási Bizottságához (a továbbiakban: HVB), a választásra irányadó jogszabály, illetve a választás és a választási eljárás alapelveinek megsértése miatt. A kérelmező a Magyar Szocialista Párt kiadásában megjelent szórólapot kifogásolta, annak is alábbi közléseit: *„Somodi Zoltán hazudik Zuglónak? Hazudik a rendnek?“, „Esküt tett, hogy nem politizál!“ „Megszegte esküjét! Ön binne neki?“*

Az elsőfokon eljáró HVB a kifogásnak helyt adott, és megállapította, hogy a Magyar Szocialista Párt megsértette a Ve. 2. § (1) bek. e) pontjában foglaltakat, és eltiltotta a további jogsértéstől. Határozatában kifejtette, hogy mivel a közlések az időközi választással összefüggésben tett megszólalások, a jelölt alkalmasságáról szóló megnyilvánulások voltak, tényállításnak minősülnek (HVB határozatának 2. oldal utolsó, 3. oldal első bekezdése), továbbá, hogy „A vizsgált szórólap esetében jelentősége van annak, hogy a szórólap szövege értékítéletet tartalmazó mondattal kezdődik, minden további közlés ennek az alátámasztását szolgálja, így az olvasó (választópolgár) számára ez a kiadvány azzal az üzenettel bír, hogy a szórólap közzétevőjének mi a véleménye a jelöltről. A vélemények azonban olyan tényállításokon alapulnak („Esküt tett, hogy nem politizál!“, „Megszegte esküjét!“), amelyek valótlan tartalmúak.” (3. oldal 4. bek.). Mindezek alapján megállapította, hogy a szórólappal az azt kiadó szervezet megsértette az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdését és ennek következtében megvalósult a Ve. 2. § (1) bek. e) pontjában foglalt alapelv sérelme is.

A HVB határozata ellen Indítványozó terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében többek között kifejtette, hogy a szórólapon tett közlések politikai véleménynek minősülnek, Indítványozó nem követett el jogsértést.

A Fővárosi Választási Bizottság 18/2017. (IV.11.) FVB számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta, és a szórólapon szereplő közléseket valótlan tényállításoknak

minősítette, ezért megállapította, hogy Indítványozó, mint jelölő szervezet tevékenysége sérti a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás Ve. 2. § (1) bek. e) pontjában foglalt alapelvét.

A Fővárosi Választási Bizottság határozata ellen Indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben részletesen előadta azon jogi álláspontját, hogy a sérelmezett közlés nem tényállítás, hanem politikai véleménynyilvánítás, amely nem gyalázkodó, nem lealacsonyító és nem öncélú, az a közügyek megvitatásának részét képezte, a jelölt alkalmasságát érintette, így a véleménynyilvánítás szabadságának védelmét élvezi. Utalt Somodi Zoltán közszereplői státuszára is, amely mentén több kritikát kell eltűrnie, mint más magánszemélyeknek.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Választási Bizottság határozatát helybenhagyta, annak helyes jogi indokai alapján, a közléseket szintén olyan ténymegállapításoknak, kijelentéseknek minősítve, amelyek eltérnek a valóságtól, ezáltal pedig a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapvető követelményébe ütköznek.

Az Ítéltábla határozata alapján egyértelmű, hogy amennyiben arra az álláspontra jutott volna, hogy Indítványozó közlései véleménynyilvánításnak minősülnek, ez esetben jogsértést sem állapított volna meg. Ebből következően ezen alkotmányjogi panasszal támadott határozat egyik lényeges, alapjogi kérdést felvető része, hogy az indítványozói közlések véleménynek avagy ténymegállapításnak minősülnek-e. A másik lényeges, alapjogi kérdést felvető része pedig az, hogy alapjogi védelemben részesül-e azon választási kampány során tett közlés, amely Indítványozó véleményét, értékítéletét, meggyőződését fejezi ki.

4. Az ügy alkotmányjogi jelentősége

Indítványozói álláspont szerint a T. Alkotmánybíróság az elmúlt majdnem három évtizedben részletesen kimunkálta a véleménynyilvánítás szabadsága alapjogának körében a jogi álláspontját, amelyet az elmúlt években továbbfejlesztett azzal, hogy példának okáért a 13/2014. (IV. 18.) számú AB határozatában részletes szempontrendszert is kimunkált a nyilvánosság előtt elhangzó közlések elhatárolása vonatkozásában.

Továbbá az 5/2015. (II.25.) és a 9/2015. (IV.23.) AB határozatokban konkrétan választási kampányban a jelöltek egymás közötti versengése során kifejtett verbális csatározások vonatkozásában alakította ki egyértelmű jogi álláspontját, amely értelmében a véleménynyilvánítás szabadsága kiterjed a választási kampány során a jelöltek és jelölő szervezetek által folytatott kampánytevékenységre.

A T. Alkotmánybíróság fenti határozatai alapjaiban változtatták meg a Nemzeti Választási Bizottság, majd a Kúria joggyakorlatát is, ugyanis a korábban a ténymegállapítás fogalmát rendkívül kiterjesztően értelmező Nemzeti Választási Bizottság és Kúria az elmúlt években a kifogásolt közlések döntő részét már a véleménynyilvánítás szabadsága által védett kommunikációnak minősítette.

Sőt, a választási eljárásokban kimunkált joggyakorlatot követte a Nemzeti Választási Bizottság és a Kúria a népszavazási eljárásokban is, amelyre szemléletes példa a Nemzeti Választási Bizottság 53/2016. számú határozata és azt helybenhagyó Kúria Kvk.I.37.723/2016/3. számú végzése.

„[28] Lényegesnek tekintette a Kúria azt is, hogy míg az 5/2015. (II.25.) AB és a 9/2015. (IV.23.) AB határozatok a közszereplők egymás közötti kontextusában rögzítették a véleménynyilvánítás szabadságának preferenciáját, a határozatokban irányadónak tekintett 7/2014. (III.7.) AB határozat a politikai véleménynyilvánítás fokozott védelmét a közügyek egészére nézve mondta ki (indokolás [50] pontja). A Kúria ezen elv miatt is tekintette népszavazási ügyben irányadónak a véleménynyilvánítás szabadságának az AB által a Ve. kapcsán kidolgozott tartalmát.”

„[30] A kifogásolt tartalom kapcsán a véleménynyilvánítás/tényállítás elhatárolhatóságának kérdésében a fentiek alapján a Kúria sem tekinthet el az Alkotmánybíróság kérelmezett által is idézett határozataitól. Irányadónak kell tekintenie, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában fokozott alkotmányos védelmet élveznek az olyan értékítéletek, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot, és a véleménynyilvánítás szabadsága csak az öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső megnyilvánulásokkal szemben nem nyújt védelmet (9/2015. (IV.23.) AB határozat [37], [38]).”

Fenitek ellenére sajnálatos módon mégsem egységes a választási bizottsági és bírói joggyakorlat.

Ezen panasszal támadott bírósági döntés és az alapjául szolgáló ügyben született választási bizottsági döntések is ellentétesek az Alkotmánybíróság által kialakított joggyakorlattal azzal, hogy a Fővárosi Ítéltábla eljárása során a felülvizsgálat iránti kérelemben hivatkozott jogi érvelést és alkotmánybírósági döntéseket figyelembe nem vette, érdemi indokát nem adta, miért minősítette ténymegállapításnak a kifogásolt közléseket, nem adta jogi indokát annak, miért nem terjed ki tárgybeli ügyben tett közlésekre a véleménynyilvánítás szabadsága, Indítványozó jogi érvelésére érdemben nem reagált, azzal ellentétes jogi álláspontját ki nem fejtette.

Indítványozói álláspont szerint szükséges, hogy a T. Alkotmánybíróság ismételten rámutasson arra, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága kiterjed a választási kampány során a jelöltek és jelölő szervezetek által folytatott kampánytevékenységre,

továbbá a kialakult joggyakorlatra, hogy a tárgybeli és ahhoz hasonló ügyekben mit kell a döntéshozóknak figyelembe venniük mérlegelésük során,

valamint arra, hogy a választási kampányban a kemény verbális csatározás a politikai véleménynyilvánítás körébe tartozik, így az eljárás kereteit meghaladja a sérelmezett közlés megalapozottságának vizsgálata, továbbá annak vizsgálata, hogy az helyes vagy helytelen, igazságos vagy igazságtalan,

továbbá arra, hogy választási kampányban a felek politikusok, vagy politikai vagy politizáló szervezetek, akiknek igen széles eszközrendszer, köztük a tömegkommunikáció által biztosított lehetőségek is rendelkezésükre állnak az őket érő támadásokkal szemben való védekezésre.

Jelen alkotmányjogi panasz indítvánnyal támadott bírósági döntés – és az alapjául szolgáló választási bizottsági határozatok - gyökeresen ellentétes jogi következtetésre jutottak, mint az elmúlt években a Nemzeti Választási Bizottság és a Kúria, így nem egyértelmű, hogy a választási bizottságok és a bíróságok szerint mely esetekben és

milyen terjedelemben kell védeni a véleménynyilvánítás alapjogát, ennek következtében Indítványozó és mások számára is kiszámíthatatlanná válnak a vonatkozó jogszabályok és alkalmazásuk korlátai, továbbá nem egyértelmű, miért lenne más a joggyakorlat egy önkormányzati képviselőjelölti választási eljárásban, mint az országgyűlési választási eljárásban.

Indítványozó számára nem egyértelmű, hogy amennyiben egy választási kampányban egy jelölőszervezet azon közlését, hogy „*A cég vezetői között ott ült Pad Ferenc*”; „*Pad Ferenc dolga az lett volna, hogy megakadályozza a katasztrófát, de ő semmit sem tett*” védi a véleménynyilvánítás szabadsága, így vonatkozásában nem állapítható meg a Ve. alapelveinek megsértése, akkor tárgybeli kifogásolt megnyilvánulások miatt jogsértő közlések.

Fentiek nyomtatékosan indokolják, hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésről van szó ezen eljárásban.

5. Az Ítéltábla szerinti jogsértő közlés vonatkozásában az indítványozói álláspont

5.1.

A 36/1994. (VI. 24.) AB határozat értelmében a szólásszabadság különleges védelmet követel akkor, amikor a közügyeket érinti. Az ezekre vonatkozó vélemények ütközésében hangot kapó értékítéletek fokozott alkotmányos védelmet élveznek még akkor is, ha azok esetleg túlzóak, felfokozottak.

Az 57/2001. (XII. 5.) AB határozat hangsúlyozta, hogy a véleménynyilvánítás alapjoga előtérben áll, és korlátozása csak szűk körben lehetséges olyankor, ha politikai vitáról van szó.

A 7/2014. (III. 7.) AB határozatban írtak szerint a véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes, vagy értéktelen, helyes, vagy helytelen, tiszteletre méltó, vagy elvetendő. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tények közlése nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A közügyekkel összefüggésben megfogalmazott - akár rendkívül éles hangú, vagy támadó - értékítéletet kifejező véleménynyilvánítás főszabály szerint polgári jogi felelősségre vonásnak sem lehet alapja.

A politikai véleménynyilvánítás fókuszában elsősorban maguk a közügyek, nem pedig a közszereplők állnak, a személyiségvédelem korlátozottsága tehát nem csupán a hivatásszerűen közszereplést vállalók esetén érvényesülő szabály, hiszen a közügyek vitatása adott esetben - a konkrét társadalmi vita erejéig - annál szélesebb személyi kört érinthet.

A 31/2014. (X. 9.) AB határozatban rögzítettek szerint a választási kampányban a másik jelöltet negatív színben feltüntető kijelentések a véleménynyilvánítási szabadság körébe tartoznak, ha ezzel a választópolgárok döntési lehetőségét kívánják elősegíteni.

Az 5/2015. (II.25.) AB határozatban írtak értelmében a választási kampányban tipikusan a közszereplők egymás közti kontextusában kell értelmezni és megítélni a véleménynyilvánítási

szabadságot, illetve annak korlátait. Ez mindenekelőtt annyit jelent, hogy az egymással versengő jelöltek igyekeznek előnyt szerezni, s ennek elérése érdekében nyíltan és akár kendőzetlenül is megnyilvánulhatnak. Társadalmi érdek, hogy a kampányban nemcsak a közügyeket, hanem az egyes jelöltek alkalmasságát és a jelölő/támogató szervezet programját is megvitassák. Ez alkalmanként kemény verbális csatározásokat is jelenthet, de ez része a kampány során megvalósuló véleménynyilvánítási szabadságnak.

Az Indítványozó által megjelenített plakát a Ve. 140. §-a szerinti, ott külön nevesített kampányeszközök egyike. A kampányeszközökkel a jelöltek és jelölő szervezetek közvetlenül a választópolgárokat szólítják meg, hogy a kampányeszközök tartalmával őket informálják, és a döntésüket elősegítsék. A választási kampány során tehát nemcsak egyszerűen a közügyeket vitatják meg az emberek, hanem tájékozódnak annak érdekében, hogy a szavazás napján megfontolt döntést tudjanak hozni. (9/2015. (IV.23.) AB határozat)

Továbbá a kialakult joggyakorlat értelmében a véleménynyilvánítási szabadság erősebb oltalmát élvező közügyeket érintő bírálat során megengedett a túlzás, a provokatív vagy a polemikus stílus és ezzel együtt a véleménynyilvánítás korlátait is megszorítva kell értelmezni

5.2.

Indítványozó határozott jogi álláspontja, hogy a kifogásolt közlés – tekintettel a megjelenés módjára, körülményeire, a felekre, a mondanivalóra - a politikai véleménynyilvánítás körébe tartozik, így az eljárás kereteit meghaladja a kifogásolt közlés megalapozottságának vizsgálata, továbbá annak vizsgálata, hogy az helyes vagy helytelen-e, igazságos vagy igazságtalan-e, azzal, hogy a kifogásolt közlés a megelőző eljárásban előadottak alapján – ezeket most megismételni nem kívánom - ténybeli alappal rendelkezik.

Továbbá tárgybeli esetben még csak arról sincsen szó, hogy Indítványozó jobb tudomása ellenére tette a kifogásolt közlését, ugyanis nem volt tudomása a kifogást tevő érdekében készült állásfoglalás tartalmáról, ami a történeti tényállás szerint már a választási kifogás során indult eljárásban került benyújtásra, így időben később került ezen állásfoglalás kiállítására sor, mintsem Indítványozó a kifogásolt tartalmú választási plakátot megjelentette azzal, hogy az állásfoglalás a kifogást tevő választhatósága körében fogalmazza meg a kiállító álláspontját, a vitás kérdésben pro vagy kontra nem foglal állást.

Előbbieik értelmében Indítványozó nem rosszhiszeműen járt el azzal, hogy rosszhiszemű eljárása vonatkozásában semmilyen tény vagy adat nem merült fel, illet a kifogást tevő nem állított, és nem is bizonyított.

Továbbá a kifogásolt közlés nem gyalázkodó, nem lealacsonyító, nem öncélú, a politikai vitakultúrában bevett stílus és hangnem kereteit nem lépte át, nem járt az emberi méltóság korlátozhatatlan magjának megsértésével, így emiatt sem jogsértő.

5.3.

A sérelmezett közlés megítélése során elsőként arról szükséges dönteni, hogy a tárgybeli közlés közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagy a közügyek szabad megvitatásával áll-e összefüggésben. Ennek körében vizsgálni kell a közlés apropóját adó

eseményt, ami tárgybeli esetben a választási kampány, a közlés célját, ez pedig a jelöltek közötti versengés és a választói akarat befolyásolására törekvés, értékelni kell a közlés, tartalmát, stílusát, aktualitását. Ezt követően kell abban dönteni, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak tekinthető-e. A Fővárosi Ítéltábla végzésében mindezek értékelésére ki nem tért, nem indokolta, miért tekinti tényállításnak a sérelmezett közlést azzal, hogy a jelölt alkalmasságáról szóló megnyilvánulást az eljárás választási bizottságok tévesen, okszerűtlenül, továbbá az Alkotmánybíróság joggyakorlatába ütköző módon minősítették tényállításnak. „A HVB szerint mivel ezek a közlések az időközi választással összefüggésben tett megszólalások, a jelölt alkalmasságáról szóló megnyilvánulások voltak, tehát tényállításnak minősülnek.”

A jogvita elbírálása szempontjából Indítványozói álláspont szerint döntő jelentőséggel bír, hogy választási kampányban, a jelöltek közötti versengés során kerültek közlésre a kifogásolt kijelentések.

A közlés tárgyát, aktualitását, kontextusát, célját figyelembe véve Indítványozói álláspont szerint az állapítható meg, hogy a kifogásolt közlések a közügyek megvitatását és azon belül a jelölt alkalmasságának megvitatását érintik, így a véleménynyilvánítás szabadságának alapjoga nyújtotta magasabb szintű védelemben kell részesülniük, így a sérelmezett közlések jogszabályt nem sértenek, és a választási kifogást el kellett volna utasítani.

Indítványozó arra is rá kíván mutatni, hogy vélemény tényállításba burkoltan is kifejezhető.

5.4.

Indítványozó értékítéletet közvetített a választási kampányban tett közléssel, ami a véleménynyilvánítás szabadságának fokozott védelmét élvező közügyek szabad vitatásának fogalmi körébe tartozik. Indítványozó politikai véleményként tette közzé a sérelmezett közlést. A véleménynyilvánítás szabadsága kiterjed a választási kampány során a jelöltek és jelölő szervezetek által folytatott kampánytevékenységre.

Az egymással versengő jelöltek kendőzetlenül is megnyilvánulhatnak, amely kemény verbális csatározásokkal is járhat, de ez része a kampány során megvalósuló véleménynyilvánítás szabadságának.

A közügyekre vonatkozó vélemények fokozott alkotmányos védelmet élveznek. Már a 31/2014. (X.9.) AB határozat is akként foglalt állást, hogy a választási kampányban a másik jelöltet negatív színben feltüntető kijelentések a véleménynyilvánítás szabadságának körébe tartoznak, ha ezzel a választópolgárok döntési lehetőségét kívánják elősegíteni.

A választási kampány során közzétett közlés tehát a közügyek szabad vitatásának körébe esik, és mint ilyen élvezi a véleménynyilvánítás szabadságát, az politikai véleménynek tekintendő. (5/2015. (II.25.) és 9/2015. (IV.23.) AB határozatok)

Indítványozó határozott jogi álláspontja szerint az Alkotmánybíróság fent ismertetett gyakorlatával összhangban a kifogásolt plakát és az abban tett közlések a közügyek szabad vitatásának körébe esnek, így a véleménynyilvánítás szabadságának fokozott védelmét kell élvezniük.

5.5

A dr. Somodi Zoltán önkormányzati képviselőjelölt által kifogásolt indítványozói szórólap szó szerint idézte a Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrend szabályzatának 3. cikkely első mondatát, miszerint „*Természetéből, valamint szorosan vallási és karitatív céljaiból kifolyólag a Rend távol áll minden politikai jellegű mozgalomtól vagy intézménytől.*”

A Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrend <http://www.oessh.katolikus.hu/> honlapjának impresszum adatai alapján tény, hogy dr. Somodi Zoltán a Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrend titkára és a honlapjának szerkesztője.

Az indítványozói szórólapon olvasható „*megszegte esküjél*” azon tényből levont következtetést tartalmazó véleménybe burkolt értékítélet, hogy dr. Somodi Zoltán önkormányzati képviselőjelöltségének ténye ellentétes a szórólapon idézett „*távol áll minden politikai jellegű mozgalomtól vagy intézménytől*” rendi statutumával, amely statutum nyilvánvalóan különösen irányadó a Rend titkára részére.

Fentiek alapján kérem tehát a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 17.Pk.50.005/2017/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel az sérti Indítványozónak az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánítás szabadságához való jogát.

Előadom, hogy az ügyben valamennyi jogorvoslati lehetőségemet kimerítettem.

A jogi képviselet igazolására 1. szám alatt csatolom az ügyvédi meghatalmazást, 2.-3. szám alatt a törvényes képviseletre jogosultságot alátámasztó iratokat.

Az Abtv. 68. §-a alapján Indítványozó kijelenti, hogy jelen indítvány, és az abban szereplő személyes adatok nyilvánosságra hozatalához hozzájárul.

Kelt Budapesten, 2017. április 20. napján

Tisztelettel

Dr. Czeglédy és Társai
Ügyvédi Iroda

9700 Szombathely, Kossuth L. u. 8.
Adószám: 18149605-2-18
HU88 18400010-03547891-60100013
2.

Magyar Szocialista Párt indítványozó képviseletében

Dr. Czeglédy Csaba ügyvéd